

ftaa; man modtager det, der i Diebliffet er gyl-
digt og gjældende og gaar ikke ind paa en Kritik,
medens man ved en Lønningsrevision gjør et stort
Arbejde, idet man gennemgaar alle Bestemmel-
serne om Lønninger og undersøger, hvorledes Em-
bedsforholdene i det Hele taget bør ordnes. Det
ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds
mente, at dette Spørgsmaal trængte til en meget
nøje Overveielse. Dertil skal jeg hverken sige for
eller imod. Jeg kan meget godt stemme for et
Tillæg af nogen Varighed, naar jeg — hvad jeg
i Sandhed gjør — betragter de nuværende Kon-
junkturer som bestemmende for en noget længere
Periode. Det ærede Medlem for Svendborg Amts
3die Valgkreds (S. A. Hansen) brugte en
Yttring, der glædede mig overordentlig meget,
naar han bebrejdede Regjeringen, at den var
gaaet bort fra det tidligere Sædprincip. Jeg
har allerede i Fjor tilladt mig at udtale,
at jeg ikke vel kan forstaa, at Regjeringen er gaaet
bort fra det Princip. Jeg erkjender, at Sædprin-
cipet, saaledes som man finder det i de tidligere
Lønningslove, ikke er gennemført paa rette Maade,
thi man havde fastsat, at det kun til en vis Grad
skulde tages i Betragtning, og deri er jeg enig;
men det glædede mig, at det ærede Medlem, som
jeg har nævnt, erklærede sig saa stærkt for dette
Sædprincip. Jeg tror, det vilde være rigtigt at
omfatte en Del af Lønningerne i Naturalier, og
jeg antager, at det vil være et heldigt Spor at
komme ind paa, idet man derved vil komme bort
fra disse Dyrtidsstillæg og Lønningsforhøielser.
Naar man vil se paa den foreliggende Sag, maa
man ogsaa indrømme Sandheden heraf, og Regje-
ringen har anerkjendt den, idet Loven jo ikke skal
finde Anvendelse paa „Embeds- og Bestillings-
mænd, hvis Hovedindtægt bestaar i Sportler, Bru-
gen af Jordev, Naturodelser“ eller andre Gjen-
stande, som maa anses at være stegne i Værdi
under de forandrede Konjunkturer. Det skulde
glæde mig meget, om vi kunde komme til at give
en passende Del af Lønningerne i Naturalier ef-
ter Sædprincippet, saa at vi kunde blive fri for
disse ofte gjentagne Forordninger paa Lønningsfor-
høielse. Med Hensyn til de enkelte Paragrafer og
de Principer, de repræsenterer, er der jo § 1, som
siger, at Tillæget skal gives med forskjellige Pro-
cent for de første to Tusinde Kroner og de næste
to Tusinde Kroner. Der er reist Indvendinger
derimod fra to Standpunkter. Et æret Medlem
har ment, at det var for høit, at det var aldeles
forkasteligt, og Noget, der ikke burde ske for alle
Lønninger. Det har dog glædet mig, at det ærede
Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Win-
ther), der nu havde Ordet, har erkjendt, at man
nok kunde bruge det givne Grundlag, og det fore-
kommer mig ogsaa, at de Grunde, som det ærede
Medlem hentedede fra Indkomstskatten, ikke havde
saa Lidt for sig; det var i alt Fald et brugeligt
Argument til at kunne sætte en Grændse — det

er altid vanskeligt at sætte Grændser — men det
Nævnte var dog Noget, der begrundede, at man
kunde sætte denne Grændse. Det ærede Med-
lem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfjær)
mente, saa vidt jeg skjønner, at der var noget Uret-
færdigt i, at man holdt op paa det Punkt, hvor
man gjør det, og at man ikke lod Loven gjælde
for enhver Lønning helt op. Det forekommer mig,
at naar der er Tale om at bevilge et Lønnings-
tillæg, som udløber, naar man kommer til en Revi-
sion af Lønningslovene, saa er det ogsaa rigtigt,
at man begrændser sig, og at man siger, at det,
man har for her, skal ikke gjælde for alle Momen-
ter, der ere bestemmende for Sagernes Fastfættelse,
men kun for nogle af dem, f. Ex. væsentlige For-
dyrelser af Lejnetsmidler eller Nødvendighedsgen-
stande, og man derfor trækker en Grændse, hvor
man bliver staaende. Den Grændse, som her er
trukken, forekommer mig ogsaa at have Noget for
sig. § 2 af Lovforslaget er der nævnt visse
Tillæg, givne ved forskjellige Love, for hvilke denne
Lov ikke skal finde Anvendelse. Det skal
jeg ganske lade staa hen. Der er ærede Med-
lemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Ringkjøbing
Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), der have er-
klæret, at det var urimeligt, fordi disse Lønnings-
tillæg vare givne, fordi man mente, at Lønning-
erne i og for sig vare for smaa i Forhold til
andre Lønninger, og at der altsaa nu ingen Grund
var til at undtage dem. Jeg har ikke deltaget i
Forhandlingerne om disse Ting og er ikke nøie
inde i Sagen, men jeg skal tillade mig at gjøre
opmærksom paa et enkelt Punkt. Naar det i
Motiverne til § 2 hedder, „at man har troet at
burde gjøre en Indskrænkning med Hensyn til de
Bestillingstillæg, der ved Loven af 25de Marts
1872 § 1 ere tillagte Soldassistenten i Kjøbenhavn,
og dette væsentligst er motiveret ved de særegne
Forhold, hvorunder de Soldassistenten, der gjøre
Tjeneste i Kjøbenhavn, virke i Modsetning til
dem, der gjøre Tjeneste andre Steder“, tror jeg
ikke, at det er aldeles korrekt, at det gjælder alene
for det Soldpersonale, der fungerer i Kjøbenhavn.
Jeg tror, at der navnlig findes adskillige større Søstæ-
der, hvor Tjeneren er af en meget vanskelig Be-
fættelse — (En Stemme: Aarhus?) natu-
rligvis Aarhus og f. Ex. Helsingør, Frederikshavn
m. fl. — og hvor navnlig Natjtjeneren er meget
fremherskende. Naar man nævner en Plads i
Motiverne, og jeg tror, at der er lignende Om-
stændigheder til Stede paa flere andre Pladser, er
jeg vel berettiget til at nævne dette. Jeg tillader
mig at henstille til den ærede Minister, om der
dog ikke skulde findes nogen Lighed andre Steder
med disse Forhold i Kjøbenhavn, og om ikke Ulig-
heden kunde blive afhjulpet (S. A. Hansen:
Det er afhjulpet). Der er i Følge § 3 undtaget
visse Embeds- og Bestillingsmænd, paa hvem
denne Lov ikke skal finde Anvendelse, blandt andre
de Embedsmænd, hvis Lønninger fastsættes ved Fi-